

योएलचे पुस्तक आणि लाओदीकेयातील सातव्या दिवसाच्या अॅडव्हेंटिस्ट चर्च — क्रमांक एकोणतीस

Jeff Pippenger
2026-01-14

क्रमांक एकोणतीस

मत्तयाच्या पुस्तकातील पाचवी मशीही भविष्यवाणी ही निराशा आणि मृत्यूची मार्गचिन्ह आहे. १८ जुलै, २०२० रोजी, नॅशव्हिलच्या विनाशाविषयीच्या खोट्या भविष्यकथनेने एलियाह आणि मोशे यांचा वध केला.

पाचवा मशीही मार्गचिन्ह म्हणजे १८ जुलै, २०२० ची निराशा.

तेव्हा यिर्मया संदेष्ट्याद्वारे सांगितलेले हे वचन पूर्ण झाले, असे म्हटले आहे: “रामाह येथे एक आवाज ऐकू आला—विलाप, रडणे आणि मोठा शोक; राहल आपल्या मुलांसाठी रडत होती, आणि त्यांचे अस्तित्व नाही म्हणून ती शांती मानण्यास तयार नव्हती.” मत्तय 2:17, 18.

भविष्यवाणी

परमेश्वर असे म्हणतो: रामाह येथे एक आवाज ऐकू आला—विलाप, आणि कडू रडणे; राहल आपल्या मुलांसाठी रडत होती; आपल्या मुलांबद्दल सांत्वन स्वीकारण्यास तिने नकार दिला, कारण ते नव्हते. यिर्मया 31:15.

मोशे आणि एलियाह यांचा सदोम व इजिप्त यांच्या रस्त्यांमध्ये वध केला जातो. जुन्या करारातील शेवटचे विधान हे दर्शविते की प्रभूच्या महान व भयावह दिवसापूर्वी एलियाह येईल. तो भयावह दिवस दानियेल बारा मध्ये मिखाएल उभा राहतो तेव्हा आरंभ होतो, आणि प्रकटीकरण बावीस मध्ये असे जाहीर केले जाते की, “जो न्यायी आहे आणि जो अन्यायी आहे” ते अनंतकाळपर्यंत त्याच अवस्थेत राहतील.

आणि त्या समयी मीकाएल उभा राहील, तो महान अधिपती, जो तुझ्या लोकांच्या संततीसाठी उभा असतो; आणि असा संकटकाळ येईल की, राष्ट्र अस्तित्वात आले त्या वेळेपासून त्या समयपर्यंत तसा कधीच झाला नव्हता; आणि त्या समयी तुझे लोक, म्हणजे पुस्तकात ज्याचे ज्याचे नाव लिहिलेले आढळेल असे प्रत्येक जण, सोडविले जातील. दानियेल 12:1.

जो अन्यायी आहे, त्याने अन्यायीच राहावे; आणि जो अपवित्र आहे, त्याने अपवित्रच राहावे; आणि जो नीतिमान आहे, त्याने नीतिमानच राहावे; आणि जो पवित्र आहे, त्याने पवित्रच राहावे. प्रकटीकरण 22:11.

परिवीक्षेचा काल संपण्यापूर्वी एलियाह प्रकट झाला पाहिजे, आणि परिवीक्षेचा काल संपण्याच्या अगदी आधी, प्रकटीकरण अकरा मध्ये तो ठार केला जातो व पुनरुत्थित होतो. तो पुनरुत्थित होऊन परिवीक्षेचा काल संपेपर्यंत आपला संदेश सादर करतो; त्यानंतर धर्मी आणि दुष्ट अशा दोघांचे आणखी एक पुनरुत्थान होते.

आणि पृथ्वीच्या धुळीत निजलेल्यांपैकी पुष्कळ जण जागे होतील; काहींना सार्वकालिक जीवन प्राप्त होईल, आणि काहींना लज्जा व सार्वकालिक तुच्छता प्राप्त होईल. दानियेल १२:२.

त्या विशेष पुनरुत्थानानंतर ख्रिस्ताचे दुसरे आगमन होते, ज्यामध्ये नीतिमान मृतांचे पुनरुत्थान होते, आणि त्यानंतर एक हजार वर्षांचा तो कालावधी येतो ज्यामध्ये संत हरविलेल्यांचा न्याय करतात. त्या हजार वर्षांच्या शेवटी आणखी एक पुनरुत्थान होते आणि ख्रिस्ताचे तिसरे आगमन होते. भविष्यवाणीतील पुनरुत्थानांच्या या रेषेत पोपशाही पशूच्या पुनरुत्थानाचाही समावेश आहे, परंतु त्या प्रत्येक पुनरुत्थानाचा विषय हा देवाच्या भविष्यवाणीच्या वचनातील एक विशिष्ट विषय आहे. 18 जुलै 2020 रोजी, एकशे चव्वेचाळीस हजारांच्या लाओदिकीया चळवळीने 1844 नंतरच्या

काल-लागूकरणांना मनाई करणाऱ्या ख्रिस्ताच्या आज्ञेविरुद्ध बंड करून आत्महत्या केली.

मग रामामध्ये, म्हणजे अभिमान व आत्मोन्नती, एक आवाज ऐकू आला. राहेल, म्हणजे एक चांगली प्रवासी, शोक करत आहे, कारण मोशे व एलियाह नाहीत; आणि अधिक महत्त्वाचे म्हणजे, तिला धीर देता येत नाही. तिच्याकडे कोणताही धीर नाही, आणि पवित्र आत्मा हा धीरदाता आहे, जो २०२३ च्या जुलैमध्ये अरण्यातील आवाज सुरू झाला तेव्हा पाठविला जाणार होता.

ही गोष्टी कृपाकाल समाप्त होण्याच्या अगदी आधी घडतात; आणि प्रकटीकरणाच्या पुस्तकानुसार, कृपाकाल समाप्त होण्याच्या अगदी आधी येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण उघडले जाते. ते उघडले जाणेच मोशे आणि एलियाला पुनरुत्थित करते; तेच राहेलही आहेत—ती सद्गुणी प्रवासी—जी आपल्या लेकरांसाठी रडत आणि शोक करीत होती; जिला सांतवन मिळू शकले नाही. जेव्हा ती लेकरे पुनरुत्थित होतात, तेव्हा तिचा शोक आनंदात परिवर्तित होतो.

आणि तो मला म्हणाला, “या पुस्तकातील भविष्यवाणीचे वचने शिक्कामोर्तब करू नकोस; कारण वेळ जवळ आली आहे.” प्रकटीकरण २२:१०.

मोस आणि एलियाह सदोम व इजिप्त यांच्या रस्त्यांवर मृत पडले होते, आणि ख्रिस्ताप्रमाणेच, जेव्हा जुलै २०२३ मध्ये एकत्रीकरणस प्रारंभ झाला, तेव्हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांना इजिप्तमधून बाहेर बोलाविण्यात येणार होते.

सहावा मेस्सियाई मार्गचिन्ह म्हणजे जुलै २०२३ मध्ये मिसरमधून बाहेर बोलावणे.

आणि हेरोदाच्या मृत्यूपर्यंत तो तेथेच राहिला; जेणेकरून प्रभूने संदेष्ट्याद्वारे जे सांगितले होते ते पूर्ण व्हावे, असे की, “मिसरातून मी माझ्या पुत्राला बोलावले आहे.” मत्तय २:१५.

भविष्यवाणी

इसाएल लहान मूल असताना मी त्याच्यावर प्रेम केले, आणि माझ्या पुत्राला मिसरातून बोलावून घेतले. होशे ११:१.

इजिप्तच्या रस्त्यावर मृत पडलेले असताना, अरण्यातून आलेला एक स्वर्गीय आवाज यहेज्केलाच्या मृत हाडांच्या दरीला जीवनासाठी हाक मारतो. तो आवाज जुलै २०२३ मध्ये घुमू लागला.

आणि साडेतीन दिवसांनंतर देवाकडून जीवनाचा आत्मा त्यांच्यामध्ये प्रवेशला, आणि ते आपल्या पायांवर उभे राहिले; आणि ज्यांनी त्यांना पाहिले त्यांच्यावर मोठी भीती पडली. आणि त्यांनी स्वर्गातून येणारा मोठा आवाज ऐकला, जो त्यांना म्हणाला, येथे वर या. आणि ते मेघामध्ये स्वर्गात वर गेले; आणि त्यांच्या शत्रूंनी त्यांना पाहिले. प्रकटीकरण ११:११, १२.

देव आपल्या पुत्राला मिसरमधून बोलावितो, आणि त्याने मोशेलाही मिसरमधून बोलाविले; कारण अल्फा म्हणून मोशे आणि ओमेगा म्हणून येशू हे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या अनुभवाचे प्रतिनिधित्व करतात, जे मोशेचे व कोकराचे गीत गातात. त्या गीतामध्ये मिसरमधून बाहेर पडण्याची हाक समाविष्ट आहे. यहेज्केलमध्ये दोन टप्पे दर्शविलेले आहेत, ज्यांची पूर्वछाया आदामाच्या सृष्टीतील दोन टप्प्यांनी दाखविली होती. प्रथम देह घडविला जातो, आणि मग जीवनाचा श्वास त्या देहात फुंकला जातो, आणि तो मग जिवंत होतो. प्रकटीकरण अकरामध्ये पहिला टप्पा म्हणजे ठार मारलेल्यांमध्ये देवाच्या आत्म्याचा प्रवेश होणे, आणि मग ते आपल्या पायांवर उभे राहिले. जेव्हा ते उभे राहतात, तेव्हा ते देवाची सेना असतात. अकराव्या अध्यायात जे आत्म्याचे वहन करते, त्याचे प्रतिनिधित्व यहेज्केलच्या पहिल्या भविष्यवाणीद्वारे केले आहे. अरण्यातील वाणी हा पवित्र आत्म्याबरोबर असलेला भविष्यसूचक संदेश आहे.

मत्तयाचे पुस्तक उत्पत्तीतील त्या बारा अध्यायांचे ओमेगा असलेल्या बारा अध्यायांचा समावेश करते, जे दोन साक्षी पुरवितात आणि जे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांबरोबरच्या कराराचे प्रतिनिधित्व करतात. ते पुरुष आणि स्त्रिया आपल्या मानवतेशी संयोग पावलेल्या दैवीत्वाच्या नात्यात अनंतकाळाकरिता मुद्रांकित केले जातात. ते अकराव्या

तासाच्या कामगारांसाठी चिन्ह बनतात.

“पवित्र आत्म्याचे कार्य म्हणजे जगाला पापाविषयी, धार्मिकतेविषयी आणि न्यायाविषयी खात्री पटवून देणे होय. जे सत्यावर विश्वास ठेवतात ते सत्याद्वारे पवित्र झालेले दिसून येतात, उच्च व पवित्र तत्त्वांनुसार आचरण करतात, आणि उंच, उदात्त अर्थाने देवाच्या आज्ञा पाळणाऱ्यांमध्ये व त्या आपल्या पायाखाली तुडविणाऱ्यांमध्ये असलेली भेदरेषा प्रकट करतात, तेव्हाच जगाला इशारा दिला जाऊ शकतो. आत्म्याचे पवित्रीकरण हे देवाचा शिक्का असलेल्यांमध्ये आणि बनावट विश्रांती-दिन पाळणाऱ्यांमध्ये असलेला फरक ठळकपणे दर्शविते. कसोटीची वेळ येईल तेव्हा पशूची खूण काय आहे हे स्पष्टपणे दाखविले जाईल. ती म्हणजे रविवार पाळणे होय. ज्यांनी सत्य ऐकल्यानंतरही हा दिवस पवित्र मानत राहतात, ते काळ व नियम बदलण्याचा विचार करणाऱ्या पापपुरुषाची मुद्रा धारण करतात.” Bible Training School, December 1, 1903.

प्रकटीकरणाच्या अकराव्या अध्यायात जेव्हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांना स्वर्गात वर बोलाविले जाते, तेव्हा प्रथम त्यांना मिसरदेशातून बाहेर बोलाविले जाते; तेच ते स्थान आहे जिथे त्यांचा वध करण्यात आला होता. अरण्यातून आलेला एक आवाज त्यांना मिसरदेशातून बाहेर बोलावितो, जेणेकरून ते अकराव्या तासाच्या कामगारांसाठी चिन्ह ठरतील. त्यांचे २०२४ मधील पुनरुत्थान हे कोणते दृष्टांतचित्र लक्षात घेतले जाते यानुसार जन्म म्हणूनही आणि जागृती म्हणूनही दर्शविलेले आहे. जन्माच्या दृष्टीने, ते दहा कुमारिकांच्या दृष्टांताची पूर्तता करणारे आहेत, आणि या अर्थाने त्यांचा जन्म हा कुमारिकेचा जन्म आहे, आणि तेच ते चिन्ह आहेत.

सातवा मशीही मार्गचिन्ह 2024 आहे

हे सर्व असे घडले, जेणेकरून प्रभूने संदेष्ट्याद्वारे जे सांगितले होते ते पूर्ण व्हावे: “पाहा, एक कुमारी गर्भवती होईल व पुत्र प्रसवेल, आणि त्याचे नाव इम्मानुएल ठेवतील,” ज्याचा अर्थ आहे, “देव आपल्याबरोबर.” मत्तय 1:22, 23.

भविष्यवाणी

म्हणून परमेश्वर स्वतः तुम्हांला एक चिन्ह देईल; पाहा, एक कुमारी गर्भवती होईल, आणि पुत्रास जन्म देईल, आणि त्याचे नाव इम्मानुएल ठेवील. यशया ७:१४.

मोषे आणि ख्रिस्त यांच्या इतिहासात जशी चिन्हे होती, तशीच मिलराइट इतिहासातही होती. शेवटच्या दिवसांत, लौदिकीया अॅडव्हेंटिझम चिन्हाच्या शोधात असेल, आणि त्यांचे एकमेव चिन्ह म्हणजे योना याचे चिन्ह होय. २०२४ मध्ये जे पुनरुत्थित होतात त्यांच्यासाठीही एक चिन्ह आहे. त्यांचे चिन्ह म्हणजे लेवीयव्यवस्था अध्याय सव्वीस मधील “सात वेळा” होय.

आणि हे तुला चिन्ह असेल: या वर्षी जे आपोआप उगवते ते तुम्ही खाल; आणि दुसऱ्या वर्षी त्याचापासून जे उगवेल ते खाल; आणि तिसऱ्या वर्षी पेंरा, कापा, द्राक्षमळे लावा, आणि त्यांची फळे खा. आणि यहुदाच्या घराण्यातील जे अवशेष सुटून राहिले आहेत, ते पुन्हा खाली मुळे धरतील आणि वर फळ धारण करतील. कारण यरुशलैमेतून एक अवशेष बाहेर पडेल, आणि सियोन पर्वतावरून जे सुटतील तेही; सेनाधीश परमेश्वराचा आवेश हे करील. 2 राजे 19:29-31.

आणि जर तुम्ही म्हणाल, सातव्या वर्षी आम्ही काय खावे? पाहा, आम्ही पेरणी करणार नाही, आणि आपल्या उत्पन्नाची कापणीही करणार नाही; तर मी सहाव्या वर्षी तुमच्यावर माझा आशीर्वाद आज्ञापित करीन, आणि ते तीन वर्षांसाठी फल उत्पन्न करील. आणि तुम्ही आठव्या वर्षी पेरणी कराल, आणि नवव्या वर्षापर्यंत जुने फळ खात राहाल; तिचे फळ येईपर्यंत तुम्ही जुन्या साठ्यातून खाल. लेवीय 25:20-22.

जे सुटून जातात, त्यांचेही इस्राएलच्या बहिष्कृतांप्रमाणे प्रतिनिधित्व केले आहे, आणि त्यांचा द्वेष करणाऱ्या त्यांच्या बंधूंनी त्यांना बाहेर टाकले. त्यांच्या बंधूंनी त्यांना बाहेर टाकले, कारण मोशेच्या “सात वेळा” यांनी दर्शविलेल्या

शब्बाथविषयक सत्याचे ते खंडन करू शकत नव्हते.

परमेश्वर यरुशलेम उभारीत आहे; तो इस्राएलच्या तिरस्कृतांना एकत्र गोळा करतो. स्तोत्रसंहिता 147:2.

परमेश्वराने जुलै २०२३ मध्ये अवशिष्टांना एकत्र करण्यास प्रारंभ केला, आणि हे अवशिष्ट इस्राएलचे “निर्वासित” आहेत. जुलै २०२३ मध्ये त्याने आपल्या निर्वासितांना एकत्र करण्यासाठी दुसऱ्यांदा आपला हात पुढे केला. त्याने १८४९ मध्ये दुसऱ्यांदा आपला हात पुढे केला, १८५६ मध्ये मोशेच्या सात काळांच्या ओमेगा प्रकाशाच्या आगाऊ. अल्फा प्रकाशाचे प्रतिनिधित्व मिलरच्या पहिल्या भविष्यसूचक शोधाद्वारे—मोशेच्या सात काळांनी—केले गेले.

आणि त्या दिवशी यशयाच्या मुळापासून एक अंकुर उभा राहील; तो लोकांसाठी ध्वजासारखा उभा राहील; राष्ट्र त्याचा शोध करतील; आणि त्याचे विश्रांतीस्थान गौरवशाली असेल. आणि त्या दिवशी असे होईल की, प्रभु आपल्या लोकांच्या उरलेल्या अवशेषाला पुन्हा दुसऱ्यांदा प्राप्त करून घेण्यासाठी आपला हात पुढे करील, जे अशशूरातून, आणि इजिप्तमधून, आणि पत्रोसातून, आणि कूशमधून, आणि एलाममधून, आणि शिनारमधून, आणि हमाथमधून, आणि समुद्रातील बेटांमधून उरलेले असतील. आणि तो राष्ट्रांसाठी एक ध्वज उभा करील, आणि इस्राएलच्या हाकलून दिलेल्यांना एकत्र जमवील, आणि पृथ्वीच्या चारही कोपऱ्यांतून यहूदाच्या विखुरलेल्यांना गोळा करील. यशया 11:10-12.

जेव्हा बहिष्कृतांना चिन्ह म्हणून उंचावले जाईल, तेव्हा ते अकराव्या प्रहरीचे कामकरी एकत्र करतील, ज्यांना “फक्त पाहूनच इशारा दिला जाऊ शकतो” — “ज्यांच्यावर देवाची मुद्रा आहे, आणि जे बनावट विश्रांती-दिवस पाळतात, त्यांच्यामधील फरक” पाहून. अकराव्या प्रहरीच्या कामकऱ्यांसाठी चिन्ह म्हणजे बहिष्कृत; आणि बहिष्कृतांचे चिन्ह म्हणजे हे गूढ: “या वर्षी आपोआप उगवणाऱ्या गोष्टी खा; आणि दुसऱ्या वर्षी त्याच्याचपासून उगवणारे; आणि तिसऱ्या वर्षी पेटा, आणि कापणी करा, आणि द्राक्षमळे लावा, आणि त्यांची फळे खा.”

या उताऱ्याचे गूढ असे आहे की तो लेवीय पुस्तक पंचवीस आणि सव्वीस मधील “सात वेळा” यांचे प्रतिनिधित्व करतो. भूमीच्या विश्रांतीचा शब्बाथ हा त्या कराराचा एक घटक आहे, जो वचनदत्त भूमीसाठी सातव्या वर्षीची विश्रांती पाळल्याने येणारा आशीर्वाद किंवा ती नाकारल्याने येणारा शाप, या दोन्हीची ओळख करून देतो. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचा चिन्ह हा कराराच्या त्रिगुणी अभिवचनाचा तो घटक आहे, ज्याचे प्रतिनिधित्व भूमीच्या सातव्या वर्षाच्या शब्बाथाने केले आहे. “सात वेळा” यांचे मूलभूत सत्य, कराराच्या त्या तीन घटकांपैकी एकाची ओळख करून देते, जो नवे हृदय व नवे मन, आणि नवे शरीर तसेच राहण्यासाठी भूमी यांचे अभिवचन देतो.

सातव्या दिवसाचा शब्बाथ हा देव आणि त्याच्या लोकांमधील चिन्ह आहे; परंतु तो सातव्या दिवसाचा शब्बाथ प्राचीन इस्राएलाला देण्यात आलेल्या करारात्मक जबाबदारीचेही प्रतिनिधित्व करतो. त्यांना दहा आज्ञांचे संरक्षक, त्यांचे विश्वस्त म्हणून ठरविण्यात आले होते. सिस्टर व्हाइट स्पष्टपणे सांगतात की, प्राचीन इस्राएलाच्या अनुरोधाने १८४४ मधील आधुनिक इस्राएल यांनाही केवळ दहा आज्ञांचेच नव्हे, तर देवाच्या भविष्यसूचक वचनाचेही विश्वस्त करण्यात आले होते.

“प्राचीन इस्राएलाला जसे देवाने पाचारण केले होते, तसेच या काळात त्याने आपल्या मंडळीला पृथ्वीवर प्रकाश म्हणून उभे राहण्यासाठी पाचारण केले आहे. सत्याच्या सामर्थ्यवान विभाजक खड्गाद्वारे, पहिल्या, दुसऱ्या आणि तिसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांमुळे, त्याने त्यांना मंडळ्यांपासून आणि जगापासून वेगळे केले आहे, जेणेकरून त्यांना स्वतःच्या पवित्र सान्निध्याजवळ आणावे. त्याने त्यांना आपल्या नियमशास्त्राचे विश्वस्त केले आहे आणि या काळासाठी भविष्यवाणीतील महान सत्ये त्यांच्याकडे सोपविली आहेत. प्राचीन इस्राएलाकडे सोपविण्यात आलेल्या पवित्र देववाण्यांप्रमाणे, ही जगाला कळविण्यासाठी देण्यात आलेली एक पवित्र ठेव आहे. प्रकटीकरण १४ मधील तीन देवदूत त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतात जे देवाच्या संदेशांचा प्रकाश स्वीकारतात आणि पृथ्वीच्या कानाकोपऱ्यात इशारा ध्वनित करण्यासाठी त्याचे प्रतिनिधी म्हणून पुढे जातात.” टेस्टिमनीज, खंड ५, ४५५.

दहा आज्ञांचे प्रतिनिधित्व सातव्या-दिवसाच्या सव्वाथच्या चिन्हाद्वारे केले जाते, आणि भविष्यवाण्यांचे नियम सातव्या-वर्षाच्या सव्वाथद्वारे दर्शविले जातात. लाओदिकीय सातव्या-दिवसाच्या अॅडव्हेंटिझमला तेव्हा मोठी लाजीरवाणी अवस्था येईल, जेव्हा ते आपली भूमिका सोडून सूर्याची उपासना करू लागतील; परंतु त्यांनी प्रथम नाकारलेली सव्वाथची आज्ञाच मोशेचे “सात वेळा” आहे.

वचनदत्त भूमी जिंकण्यासाठी देवाच्या लोकांनी केवळ सातव्या दिवसाचा शव्वाथ नव्हे, तर सातव्या वर्षाचा शव्वाथही समजून घेतला पाहिजे आणि पाळला पाहिजे. लाओदिकीया-अॅडव्हेंटिझम या बायबलसिद्ध सत्याचे खंडन करू शकत नाही, जरी ते त्यावर असत्याचे आवरण घालतात. हीच त्यांच्या त्या द्वेषाची मुळे आहेत, ज्यामुळे ते त्यांना बाहेर टाकतात जे ध्वजचिन्ह ठरणार आहेत.

“माझ्या वडिलांच्या कुटुंबातील बहुतेक जण आगमनावरील पूर्ण विश्वासणारे होते, आणि या गौरवशाली तत्त्वज्ञानाची साक्ष दिल्याबद्दल आम्हांपैकी सात जणांना एका वेळी मेथोडिस्ट मंडळीतून बाहेर काढण्यात आले. त्या वेळी संदेष्ट्याचे शब्द आम्हांस अत्यंत अमूल्य वाटले: ‘तुमचे भाऊ, ज्यांनी तुमचा द्वेष केला, ज्यांनी माझ्या नावासाठी तुम्हांला बाहेर काढले, त्यांनी म्हटले, परमेश्वराचा गौरव होवो: परंतु तो तुमच्या आनंदासाठी प्रकट होईल, आणि ते लज्जित होतील.’ यशया 66:5.”

“या काळापासून, डिसेंबर 1844 पर्यंत, माझे आनंद, परीक्षा आणि निराशा या माझ्या सभोवतालच्या प्रिय अॅडव्हेंट मित्रांच्या आनंद, परीक्षा आणि निराशांप्रमाणेच होत्या. याच काळात मी आमच्या अॅडव्हेंट भगिनींपैकी एका भगिनीला भेट दिली, आणि सकाळी आम्ही कुटुंबीय वेदीभोवती गुडघे टेकलो. तो काही उद्वेगजनक प्रसंग नव्हता, आणि तेथे आम्ही केवळ पाच जणी उपस्थित होतो, सर्व स्त्रिया. मी प्रार्थना करीत असताना, देवाचे सामर्थ्य माझ्यावर अशा रीतीने आले, जसे मी पूर्वी कधीही अनुभवले नव्हते. मी देवाच्या गौरवाच्या दर्शनात मग्न झाले, आणि मला असे वाटले की मी पृथ्वीपासून अधिकाधिक उंच वर जात आहे; आणि खाली वर्णन केल्याप्रमाणे, पवित्र नगराकडे अॅडव्हेंट लोकांच्या प्रवासाविषयी काही मला दाखविण्यात आले.” Early Writings, 13.

एलेन व्हाइट यांना पहिले दर्शन तेव्हा देण्यात आले, जेव्हा पाच स्त्रिया, (पाच शहाण्या कुमारिकांचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या) आपल्या द्वेष करणाऱ्या बांधवांनी बाहेर काढल्यानंतर एकत्र जमल्या होत्या. त्यांनी दुसऱ्या आगमनाच्या सिद्धांतामुळे त्यांचा द्वेष केला; अशा रीतीने त्या शेवटच्या दिवसांतील बहिष्कृतांचे प्रतीक ठरल्या.

“मी नामधारी चर्च व नामधारी अॅडव्हेंटिस्ट पाहिले की, यहुदाप्रमाणे, ते आमच्याविरुद्ध येण्यासाठी कॅथलिकांचा प्रभाव मिळविण्याच्या हेतूने आम्हांला कॅथलिकांच्या हवाली करतील. त्या वेळी संत हे अपरिचित, कॅथलिकांना फारसे ज्ञात नसलेले लोक असतील; परंतु चर्च व नामधारी अॅडव्हेंटिस्ट, ज्यांना आमच्या विश्वासाविषयी व आमच्या प्रथांविषयी माहिती आहे (कारण त्यांनी शव्वाथमुळे आमचा द्वेष केला, कारण त्याचे खंडन ते करू शकले नाहीत), ते संतांचा विश्वासघात करतील आणि लोकांच्या संस्थांचा अवमान करणारे म्हणून त्यांची कॅथलिकांकडे तक्रार करतील; म्हणजेच, ते शव्वाथ पाळतात व रविवाराचा अवमान करतात.”

“मग कॅथलिक लोक प्रोटेस्टंटाना पुढे जाण्यास उद्युक्त करतील, आणि असा हुकूम जाहीर करतील की जे सर्वजण सातव्या दिवसाऐवजी आठवड्याचा पहिला दिवस पाळणार नाहीत, त्यांना ठार मारले जाईल. आणि कॅथलिक, ज्यांची संख्या मोठी आहे, ते प्रोटेस्टंटच्या पाठीशी उभे राहतील. कॅथलिक आपली सत्ता पशूच्या प्रतिमेला देतील. आणि प्रोटेस्टंट आपल्या आईने त्यांच्या आधी जसे केले तसे संतांचा नाश करण्यासाठी कार्य करतील. परंतु त्यांच्या हुकुमाला फल येण्यापूर्वी किंवा तो प्रत्यक्षात येण्यापूर्वी, संतांची देवाच्या वाणीने सुटका केली जाईल.” Spalding and Magan, 1, 2.

“नामधारी” (म्हणजे केवळ नावापुरतेच), “अॅडव्हेंटिस्ट, यहुदाप्रमाणे, आमचा कॅथलिकांच्या स्वाधीन विश्वासघात करतील.” त्यांनी असे केले, कारण “शव्वाथमुळे” त्यांनी बहिष्कृतांचा “द्वेष केला.” नामधारी अॅडव्हेंटिस्ट सातव्या दिवसाचा शव्वाथ पाळण्याचा दावा करतात; म्हणून येथे ज्या शव्वाथाचा उल्लेख आहे तो हाच असू शकत नाही. ते

बहिष्कृतांचा द्वेष करतात, कारण त्यांना माहीत आहे की मोशेच्या 'सात वेळा' या मूलभूत सत्याचे ते खंडन करू शकत नाहीत; आणि हेच विल्यम मिलर या व्यक्तीमधील एलियाच्या अल्फा समजुतीचे तत्त्व होते.

"देव आपल्याला नवा संदेश देत नाही. १८४३ आणि १८४४ मध्ये ज्याने आपल्याला इतर मंडळ्यांमधून बाहेर आणले, तोच संदेश आपण जाहीर करावयाचा आहे." Review and Herald, January 19, 1905.

"1840-1844 या काळात दिलेले सर्व संदेश आता सामर्थ्यपूर्ण रीतीने प्रस्तुत केले गेले पाहिजेत, कारण असे अनेक लोक आहेत की ज्यांनी आपला दिशाभान गमावला आहे. हे संदेश सर्व मंडळ्यांकडे पोहोचले पाहिजेत." Manuscript Releases, volume 21, 437.

"१८४१, '४२, '४३, आणि '४४ मध्ये आपण ज्या सत्यांना स्वीकारले, ती आता अभ्यासली जाऊन घोषित केली पाहिजेत." Manuscript Releases, volume 15, 371.

"इशारा देण्यात आला आहे: 1842, 1843, आणि 1844 मध्ये संदेश आला त्या वेळेपासून ज्या विश्वासाच्या पायावर आम्ही बांधणी करीत आलो आहोत, तो पाया अस्थिर करणारे काहीही आत येऊ देण्यात येऊ नये. मी या संदेशात होते, आणि तेव्हापासून आजपर्यंत देवाने आम्हाला दिलेल्या प्रकाशाशी सत्यनिष्ठ राहून मी जगासमोर उभी आहे. आम्ही त्या व्यासपीठावरून आपले पाय काढून घेण्याचा विचार करीत नाही, ज्यावर ते ठेवले गेले, जेव्हा दिवसेंदिवस आम्ही उत्कट प्रार्थनेने प्रभूचा शोध घेत होतो, प्रकाशाची याचना करीत होतो. तुम्हाला वाटते काय की देवाने मला दिलेला प्रकाश मी सोडून देऊ शकेन? तो युगानुयुगांचा खडक याप्रमाणे असला पाहिजे. तो मला दिला गेला त्या वेळेपासून तो मला मार्गदर्शन करीत आला आहे." Review and Herald, April 14, 1903.

यहूदा हा सदुकी व फरीशी यांच्यापासून बनलेल्या सनहेद्रिनचे प्रतीक नाही; यहूदा हा बारा शिष्यांपैकी एक होता. तो त्या करारबद्ध वधूपैकी एक होता, जिच्याशी ख्रिस्त पेन्टेकोस्टच्या वेळी विवाह करणार होता. बहिष्कृतांवरील विश्वासघात यहूदाकडून, म्हणजे लाओदिकीया येथील सातव्या-दिवशी अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीपासून, येतो. त्यांचे प्रतिनिधित्व अनेक प्रतीकांद्वारे केले जाते, जसे मलाखी तीनमध्ये कराराच्या दूताने नाकारलेले लेवी. त्या शुद्धीकरणाच्या वेळी लेवींना वेगळे केले जाते, आणि त्यांची संख्या २५ आहे, ते विश्वासू असोत वा अविश्वासू. लेवींना अर्पण म्हणून उंचावले जाण्यापूर्वी, पूर्वीच्या वर्षांप्रमाणे, आधीच शुद्ध केले जाते.

आणि तो चांदी शुद्ध करणारा व निर्मळ करणारा म्हणून बसेल; आणि तो लेवीच्या पुत्रांना शुद्ध करील, आणि त्यांना सोने व चांदीप्रमाणे परिशुद्ध करील, जेणेकरून ते परमेश्वराला धार्मिकतेने अर्पण अर्पितील. तेव्हा यहूदा व यरुशलैम यांचे अर्पण परमेश्वराला प्रिय होईल, प्राचीन दिवसांप्रमाणे आणि पूर्वीच्या वर्षांप्रमाणे. मलाखी ३:३, ४.

लेवी हे अर्पण आहेत, कारण ते महान अर्पण असलेल्या ख्रिस्ताच्या स्वभावाचे परिपूर्ण प्रतिबिंब दर्शवितात. जेव्हा ते पंचवीस लेवी अर्पण म्हणून उचलले जातात, तेव्हा येहेज्केल ८ मधील पंचवीस बनावट लेवी सूर्यापुढे वाकून नतमस्तक होत असतात.

यहूदा केवळ एका दुष्ट लेवीयाचे प्रतिनिधित्व करीत नाही, तर तो तीस वर्षे तयार करण्यात आलेला एक दुष्ट याजकही आहे, ज्याचे प्रतीक यहूदाला मिळालेल्या चांदीच्या तीस नाण्यांत दर्शविलेले आहे.

मग ज्यूदास, ज्याने त्याचा विश्वासघात केला होता, त्याने जेव्हा पाहिले की त्याच्यावर दोषनिश्चिती झाली आहे, तेव्हा त्याला पश्चात्ताप झाला, आणि त्याने ती तीस रुपयांची नाणी मुख्य याजक व वडीलजन यांच्याकडे परत आणली, असे म्हणत, मी निष्पाप रक्ताचा विश्वासघात करून पाप केले आहे. आणि त्यांनी म्हटले, त्याच्याशी आमचे काय? तूच ते पाह. मग त्याने ती रुपयांची नाणी मंदिरात टाकून दिली, आणि तो निघून गेला, व जाऊन स्वतःला फाशी लावून घेतली. मत्तय २७:३-५.

यूदाने फेकून दिलेली तीस रुपयांची चांदी, मलाखी तिसऱ्या अध्यायातील कराराच्या दूताने भेसळीची चांदी, म्हणजेच कचरा, बाहेर टाकणे (शुद्ध करणे) याचे प्रतीक आहे. ते दुष्ट याजकत्व कोरह, दाधान व अबीराम यांच्या बंडाने, तसेच 1888 मधील बंडखोरांनी, दर्शविले गेले होते. जेव्हा संयुक्त संस्थाने, म्हणजे पृथ्वी-पशू, आपले तोंड उघडते, तेव्हा ते दुष्ट याजकत्व गिळंकृत केले जाते. त्यानंतर रविवारच्या कायद्यापासून सुरू होणाऱ्या उत्तरकालीन वर्षावाच्या पूर्ण उंडारणाच्या काळात, अग्नी त्यांच्या अनुयायांचा नाश करतो.

ख्रिस्ताच्या दिवसांतील कुमारीजन्म हे एक चिन्ह असून, ते उत्तरकालीन दिवसांतील शहाण्या कुमारीच्या चिन्हाचे प्रतिनिधित्व करते. त्या कालखंडात महासभा, म्हणजे लाओदीकियाची सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट मंडळी, चिन्ह शोधतील; परंतु लाओदीकियास दिलेले एकमेव चिन्ह त्यांना पाहता येणार नाही. महान समुदायाकरिता, म्हणजे अकराव्या तासाचे कामकरी, चिन्ह असे आहे की रविवारी कायद्याच्या परीक्षेच्या काळात पुरुष आणि स्त्रिया सातव्या दिवसाचा सब्बाथ पाळताना दिसतात. पूर्वीच्या करारातील लोकांबरोबरच्या त्यांच्या वादात शेषजनांचे चिन्ह म्हणजे सातव्या वर्षाचा सब्बाथ होय; तो अॅडव्हेंटिझमच्या पायाभूत तत्वांचे प्रतिनिधित्व करतो, जे हबक्कूकच्या दोन्ही पवित्र पट्ट्यांच्या मध्यवर्ती स्तंभाप्रमाणे ओळखले गेले आहेत. लाओदीकियन अॅडव्हेंटिझमला दिलेले चिन्ह म्हणजे योनाचे चिन्ह होय, ज्याचा विचार ख्रिस्त आणि पेत्र यांच्यातील संवादात केला आहे.

येशू कैसरिया फिलिप्पीच्या सीमेभागात आला तेव्हा त्याने आपल्या शिष्यांना विचारले, “मनुष्यपुत्र असलेल्या मला लोक कोण म्हणतात?” ते म्हणाले, “काही म्हणतात, तू योहान बाप्टिस्त आहेस; काही, एलियास; आणि इतर, यिर्मया किंवा संदेष्ट्यांपैकी एक.” तो त्यांना म्हणाला, “पण तुम्ही मला कोण म्हणता?”

तेव्हा शिमोन पेत्र उत्तर देऊन म्हणाला, “तुम्ही ख्रिस्त, जिवंत देवाचे पुत्र आहात.” तेव्हा येशूने त्याला उत्तर देऊन म्हटले, “शिमोन बारयोना, तू धन्य आहेस; कारण मांस आणि रक्त यांनी तुला हे प्रगट केले नाही, तर स्वर्गातील माझ्या पित्याने केले आहे. आणि मीही तुला सांगतो की, तू पेत्र आहेस, आणि या खडकावर मी माझी मंडळी उभारीन; आणि अधोलोकाची द्वारे तिच्यावर प्रबल होणार नाहीत. आणि मी तुला स्वर्गराज्याच्या किल्ल्या देईन; आणि तू पृथ्वीवर जे काही बांधशील ते स्वर्गात बांधले जाईल; आणि तू पृथ्वीवर जे काही सोडशील ते स्वर्गात सोडले जाईल.”

मग त्याने आपल्या शिष्यांना आज्ञा केली की, तो येशू ख्रिस्त आहे हे त्यांनी कोणालाही सांगू नये. मत्तय 16:13-20.

महासभेसाठीचे चिन्ह, आणि म्हणूनच अॅडव्हेंटिझमचे चिन्ह, योनाचे चिन्ह आहे. शिमोन बारयोना हा कराराचा मनुष्य याचे प्रतीक म्हणून या उताऱ्यात आणला आहे, कारण त्याचे नाव बदलले जाणार आहे. अब्रामचे नाव कराराच्या वेळी बदलले गेले. शौलचे नाव पौल असे बदलले गेले. याकोबाचे नाव इस्राएल असे बदलले गेले. हे तीन साक्षीदार सिद्ध करतात की जेव्हा एखाद्या बायबलमधील व्यक्तीचे नाव बदलले जाते, तेव्हा तो कराराचा मनुष्य दर्शवितो, आणि म्हणून शेवटच्या करारातील लोकांचे, म्हणजे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे, प्रतिरूप ठरतो. हे तीन साक्षीदार हेही सिद्ध करतात की कराराच्या मनुष्याचे नाव त्या व्यक्तीशी निगडित असलेल्या भविष्यसूचक प्रतीकवादाचे प्रतिनिधित्व करते ज्याचे नाव बदलले गेले आहे. शौल म्हणजे “निवडलेला,” कारण तो अन्यजातीकडे सुवार्ता नेण्यासाठी निवडला गेला होता. त्याचे नाव बदलून पौल करण्यात आले, ज्याचा अर्थ लहान असा होतो, कारण त्याने स्वतःच्या नजरेत स्वतःला प्रेषितांमध्ये सर्वात लहान मानले, कारण त्याने देवाच्या मंडळीचा छळ केला होता. याकोब, म्हणजे कपटाने दुसऱ्याचा हक्क घेणारा, याचे नाव आणि अनुभव या दोन्हीत बदल होऊन तो विजयी ठरला, जसा इस्राएल या नावाचा अर्थ आहे. पेत्राचे नाव शिमोन होते, ज्याचा अर्थ ऐकणारा असा होतो; आणि बारयोना, म्हणजे योनाचा पुत्र.

पेत्र हा योना यांच्या शेवटच्या पिढीचे प्रतिनिधित्व करीत आहे, कारण तो योना याचा पुत्र होता. योना याचा अर्थ “कबूतर” असा आहे, आणि शिमोन तो आहे ज्याने कबूतराचा संदेश ऐकला; आणि शिमोन बारयोना याने येशूच्या अभिषेकाचा संदेश ऐकला होता, जेव्हा तो बाप्टिस्मा घेतला आणि येशू ख्रिस्त झाला, आणि पवित्र आत्मा कबूतराच्या रूपाने उतरला. योना यांचा संदेश हा कबूतराचा संदेश होता, जो त्याच्या बाप्टिस्मावेळी सामर्थ्याने झालेल्या येशूच्या

अभिषेकाचे प्रतिनिधित्व करीत होता. योना यांचा संदेश असा दर्शविला गेला की योना तीन दिवस मोठ्या माशाच्या पोटात होता. ते तीन दिवस म्हणजे पासोवरपासून पहिल्या फळांच्या सणापर्यंतचे तीन दिवस होत, ज्यांचे प्रतिरूप ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्यात आणि योना मोठ्या माशाच्या पोटात असण्यात दिसते.

योनाचे चिन्ह म्हणजे ख्रिस्ताच्या त्याच्या बाप्तिस्म्यावेळी झालेल्या अभिषेकाचे चिन्ह होय, जे 9/11 रोजी प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील देवदूताच्या अवतरणाचे प्रतीकात्मक निदर्शन घडविते. 9/11 ने योनाच्या तीन दिवसांनी दर्शविल्याप्रमाणे तीन-टप्प्यांच्या परीक्षेची प्रक्रिया आरंभ केली. हे तीन टप्पे मिलराइट इतिहासातही चित्रित झालेले आहेत. 11 ऑगस्ट, 1840 हा पहिल्या देवदूताच्या परीक्षेचा टप्पा होता, 19 एप्रिल, 1844 हा दुसऱ्या देवदूताच्या परीक्षेचा टप्पा होता, आणि 22 ऑक्टोबर, 1844 ही तिसरी परीक्षा होती. हे तीन टप्पे 9/11, 18 जुलै, 2020 आणि रविवारीच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करतात.

रविवाराच्या कायद्याच्या वेळी, योना माशाच्या तोंडातून ओकून बाहेर टाकला जातो, नेमके त्या ठिकाणी जिथे ख्रिस्त लाओदिकेला आपल्या तोंडातून ओकून टाकत आहे; आणि तेच ते ठिकाण आहे जिथे बालामाच्या गाढवीने आपले तोंड उघडून भाषण केले, तसेच जिथे योहान बाप्तिस्ताचा पिता जखऱ्या बोलला, आणि तेच ते ठिकाण आहे जिथे संयुक्त संस्थाने अजगराप्रमाणे बोलतात. त्यानंतर योना जगाला अंतिम इशारा देतो, २०२४ मध्ये मोशे व एलियाह यांच्यासह पुनरुत्थित झालेल्यांचे प्रतीक म्हणून. त्या आत्म्यांचा मृत्यू सदोम व इजिप्तच्या रस्त्यांवर झाला, आणि त्यानंतर त्यांचे पुनरुत्थान येज्केलाच्या पराक्रमी सैन्याप्रमाणे होते. त्यांच्या पुनरुत्थानाच्या वेळी ते योना-चिन्ह बनतात, कारण तो त्यांचा प्रतिनिधी आहे जे मेले आणि अंतिम संदेश निनवेहला देण्यासाठी पुन्हा उठवले गेले. महामाशाच्या पोटातला योना, सिंहांच्या गुहेतला दानिएल, आणि उकळत्या तेलाच्या भांड्यातला योहान हे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतिनिधित्व करतात, ज्यांनी प्रतीकात्मक मृत्यू व पुनरुत्थान अनुभवले आहे. 9/11 वरील अभिषेकापासून येज्केलाच्या पराक्रमी सैन्याच्या पुनरुत्थानापर्यंतचा प्रवास हा ख्रिस्ताच्या आपल्या पुनरुत्थानासाठी झालेल्या बाप्तिस्म्याचे प्रतिनिधित्व करतो.

फरीशी आणि सदुकी हेही आले, आणि त्याची परीक्षा पाहण्यासाठी त्याने त्यांना स्वर्गातून एखादे चिन्ह दाखवावे, अशी त्याच्याकडे मागणी केली. त्याने त्यांना उत्तर देऊन म्हटले, संध्याकाळ झाली की तुम्ही म्हणता, हवामान चांगले राहिल; कारण आकाश लाल आहे. आणि सकाळी, आज हवामान खराब होईल; कारण आकाश लाल आणि मेघाच्छन्न आहे. अहो ढोंग्यांनो, तुम्ही आकाशाचे स्वरूप ओळखू शकता; परंतु काळाची चिन्हे ओळखू शकत नाही काय? ही दुष्ट आणि व्यभिचारी पिढी चिन्ह शोधते; आणि तिला योना संदेष्ट्याच्या चिन्हाखेरीज दुसरे कोणतेही चिन्ह दिले जाणार नाही. आणि तो त्यांना सोडून निघून गेला. मत्तय 16:1-4.

परमोच्च चमत्कार म्हणजे लाझरचा पुनरुत्थान होय.

“लाझरकडे येण्यास विलंब करून, ज्यांनी त्याला स्वीकारले नव्हते त्यांच्याविषयी ख्रिस्ताचा दयापूर्ण उद्देश होता. तो थांबला, जेणेकरून लाझरास मेलेल्यांतून उठवून तो आपल्या हट्टी, अविश्वासी लोकांना तो खरोखरच ‘पुनरुत्थान आणि जीवन’ आहे याचा आणखी एक पुरावा देऊ शकेल. त्या लोकांबद्दल—इस्त्राएलच्या घराण्यातील त्या गरीब, भरकटलेल्या मेंढ्यांबद्दल—सर्व आशा सोडून देणे त्याला मान्य नव्हते. त्यांच्या अपश्चात्तापामुळे त्याचे हृदय विदीर्ण होत होते. आपल्या दयेने त्याने त्यांना आणखी एक पुरावा देण्याचे ठरविले की तोच पुनर्स्थापक आहे, तोच एकमेव आहे जो जीवन आणि अमरत्व प्रकाशात आणू शकतो. हा असा पुरावा असणार होता की याजक त्याचा विपर्यास करू शकणार नव्हते. बैतनियाला जाण्यास त्याने केलेल्या विलंबाचे हेच कारण होते. हे मुकुटमणीसमान आश्चर्यकर्म, म्हणजे लाझराचे पुनरुत्थान, त्याच्या कार्यावर आणि त्याच्या दैवीत्वाच्या दाव्यावर देवाची मोहोर उमटविणारे ठरणार होते.” द डिझायर ऑफ एजेस, 528, 529.

ख्रिस्ताने लाजरास पुनरुत्थित करण्यापूर्वी विलंब केला, आणि लाजर हा केवळ “शिरोमणी चमत्कार” नव्हता, तर तो देवाच्या कार्यावरील “शिवका”ही होता. या उताऱ्यात योनाचे चिन्ह हेच व्यभिचारी आणि दुष्ट पिढीसाठी एकमेव चिन्ह आहे. शिवकामोर्तब करण्याच्या प्रक्रियेची वेळ अत्यंत विशिष्ट आहे, हे पाहणे महत्त्वाचे आहे. आपण ज्या उताऱ्याचा

विचार करीत आहोत, ज्यात पेत्राचे नाव बदलले जाते, तो आपल्याला सांगतो की त्या क्षणापासून येशूने तो मृत्यूस दिला जाणार आहे हे प्रकट करण्यास आरंभ केला; तरीही शेवटच्या वचनात मत्तय नोंद करतो, “तेव्हा त्याने आपल्या शिष्यांना आज्ञा केली की, तो येशू ख्रिस्त आहे हे त्यांनी कोणालाही सांगू नये.” आणि मग अगदी पुढील वचनात तो नोंद करतो, “त्या वेळेपासून येशूने आपल्या शिष्यांना दाखवू लागला की, त्याने यरुशलेमास जावे, आणि वडील, मुख्य याजक व शास्त्री यांच्याकडून पुष्कळ दुःख सोसावे, आणि मारला जावा, आणि तिसऱ्या दिवशी पुन्हा उठविला जावा.”

हा उतारा येशू लोकांना तो कोण आहे असे वाटते, असे विचारत सुरू होतो; आणि त्यानंतर त्याने शिष्यांना तो कोण आहे असे त्यांना वाटते, असा पुढील प्रश्न विचारला.

येशू कैसरिया फिलिप्पीच्या प्रांतात आला, तेव्हा त्याने आपल्या शिष्यांना विचारले, “मनुष्यपुत्र जो मी आहे, त्याविषयी लोक काय म्हणतात?” ते म्हणाले, “काही म्हणतात की तुम्ही योहान बाप्टिस्ता आहात; काही, एलियास; आणि इतर, यिर्मया किंवा संदेष्ट्यांपैकी एक.” तो त्यांना म्हणाला, “परंतु तुम्ही मला कोण म्हणता?” मत्तय 16:13-15.

पेत्र उत्तर देतो तेव्हा तो अशी ओळख करून देतो की येशू ख्रिस्त आहे आणि जिवंत देवाचा पुत्र आहे. “ख्रिस्त” हा शब्द हिब्रू शब्द “मशीहा” यासाठीचा ग्रीक शब्द आहे. येशू तो कोण आहे याविषयी प्रश्न उपस्थित करतो आणि शिष्यांना या सत्यापर्यंत नेतो की तो मशीहा आहे; परंतु लगेचच त्यांना तो असा आदेश देतो की त्यांनी हे कोणालाही सांगू नये. त्या वेळेपासून त्याने शिकवू लागले की मत्तयच्या शेवटच्या तीन अध्यायांतील तेवीस मार्गचिन्हे तो पूर्ण करील; परंतु ख्रिस्ताशी संबंधित सत्ये क्रमाक्रमाने, पायरीपायरीने उघड केली जाणे आवश्यक होते.

आपण पुढील लेखात या मशीहा मार्गचिन्हांचा पुढे विचार करणार आहोत.

तिसऱ्या देवदूताचा अल्फा प्रकाश

“इ. स. १८४६ च्या शरद ऋतूमध्ये आम्ही बायबलमधील शब्बाथ पाळू लागलो, तसेच त्याविषयी शिकवू व त्याचे समर्थन करू लागलो. त्याच वर्षी पूर्वी, मॅसॅच्युसेट्समधील न्यू बेडफर्ड येथे भेटीस असताना, माझे लक्ष प्रथम शब्बाथकडे वेधले गेले. तेथे माझी एल्डर जोसेफ बेट्स यांच्याशी ओळख झाली; त्यांनी प्रारंभीच आगमनविश्वास स्वीकारला होता आणि त्या कार्यात ते एक सक्रिय कामगार होते. एल्डर बी. शब्बाथ पाळीत होते, आणि त्यांनी त्याचे महत्त्व आग्रहपूर्वक मांडले. मला त्याचे महत्त्व जाणवत नव्हते, आणि एल्डर बी. इतर नऊ आज्ञापेक्षा चौथ्या आज्ञेवर अधिक भर देतात, यामध्ये ते चुकत आहेत, असे मला वाटत होते. परंतु प्रभूने मला स्वर्गीय पवित्रस्थानाचे दर्शन दिले. स्वर्गात देवाचे मंदिर उघडले गेले, आणि मला दयासनाने झाकलेला देवाचा कराराचा कोश दाखविण्यात आला. कोशाच्या दोन्ही टोकांना प्रत्येकी एक असे दोन देवदूत उभे होते; त्यांचे पंख दयासनावर पसरलेले होते, आणि त्यांची मुखे त्याकडे वळलेली होती. माझ्याबरोबर असलेल्या देवदूताने मला सांगितले की हे त्या सर्व स्वर्गीय सैन्याचे प्रतीक आहेत, जे देवाच्या बोटाने लिहिलेल्या पवित्र नियमशास्त्राकडे आदरयुक्त भयाने पाहत आहेत. येशूने कोशाचे झाकण उचलले, आणि ज्या दगडी पट्ट्यांवर दहा आज्ञा लिहिलेल्या होत्या त्या मी पाहिल्या. दहा उपदेशांच्या अगदी मध्यभागी चौथी आज्ञा पाहून मी थक्क झाले; तिच्याभोवती सौम्य प्रकाशाचा प्रभामंडळ पसरलेला होता. देवदूत म्हणाला: ‘दहांपैकी हीच एक आज्ञा जिवंत देवाची ओळख सांगते—ज्याने आकाश, पृथ्वी, आणि त्यांतील सर्व वस्तू निर्माण केल्या. पृथ्वीची पायाभरणी झाली तेव्हा शब्बाथाचाही पाया घातला गेला.’” टेस्टिमोनीज, खंड १, ७५.

तिसऱ्या देवदूताच्या ओमेगा प्रकाश

“जे देवाशी सहवास ठेवतात ते धार्मिकतेच्या सूर्याच्या प्रकाशात चालतात. देवासमोर आपला मार्ग भ्रष्ट करून ते आपल्या उद्धारकर्त्याचा अपमान करीत नाहीत. स्वर्गीय प्रकाश त्यांच्यावर प्रकाशतो. या पृथ्वीच्या इतिहासाच्या समाप्तीकडे ते जसे जसे जवळ जातात, तसे तसे ख्रिस्ताविषयीचे त्यांचे ज्ञान आणि त्याच्याशी संबंधित

भविष्यवाण्यांचे त्यांचे आकलन फार वाढते. देवाच्या दृष्टीने ते अनंत मूल्याचे आहेत; कारण ते त्याच्या पुत्राशी ऐक्यात आहेत. त्यांच्यासाठी देवाचे वचन अतुलनीय सौंदर्य आणि मनोहरतेने युक्त असते. त्यांना त्याचे महत्त्व दिसते. सत्य त्यांच्यासमोर उलगडले जाते. अवताराच्या सिद्धांतावर कोमल तेजाची प्रभा पसरलेली दिसते. पवित्र शास्त्र हे सर्व गूढे उघडणारी आणि सर्व अडचणी सोडविणारी किल्ली आहे, असे ते पाहतात. ज्यांनी प्रकाश स्वीकारण्यास आणि प्रकाशात चालण्यास अनिच्छा दाखविली आहे, त्यांना भक्तीच्या गूढाचा अर्थ समजणार नाही; परंतु ज्यांनी क्रूस उचलून येशूचे अनुसरण करण्यास कधीही कचरले नाही, ते देवाच्या प्रकाशात प्रकाश पाहतील." The Southern Watchman, April 4, 1905.